

§ 84.

Rozhodce může býti z těchto důvodů odmítnut, které oprávnují k odmítnutí soudce (§§ 19. a 20. jurisdikční normy, zákon ze dne 1. srpna 1895, čís. 111 ř. z.).

Strana, která ustanovila rozhodčího sama, jest oprávněna odmítnouti jej pouze tehdy, vznikla-li příčina k odmítnutí nebo zvěděla-li o ní strana až po tom, kdy jej ustanovila (§ 586. soudního řádu, zákon ze dne 1. srpna 1895, čís. 113 ř. z.).

§ 85.

Rozhodčí soud rozhoduje podle volného uvážení v mezích návrhů stran. Nemohou-li se rozhodčí shodnouti na obnosu náhrady, rozhodne předseda v mezích návrhů rozhodčími učiněných.

§ 86.

Při jednání má se předseda nejprve pokusiti o smír mezi stranami, který se má také vztahovati na útraty řízení. Nezdáří-li se tento pokus, má se rozhodčí soud po vykonaném šetření místním vysloviti především o tom:

1. stala-li se škoda skutečně zvěří nebo při vykonávání honitby; dále
2. v jaké míře jsou údaje stran o okolnostech, majících podle §§ 73. a 74. vliv na nárok na náhradu škody, s odborného stanoviska odůvodněny, a má pak o nároku, pokud se týče tam, kde může býti obnos škody ihned zjištěn, o výši náhrady, jakož i o útratách řízení (§ 88.) rozhodnouti.

Na zvláštní žádost příslušné strany má se o těchto útratách také tenkráté nalézt, není-li nutno rozhodnouti o náhradě škody.

§ 87.

V onom případě však, kde podle výroku rozhodčího soudu musí se vyčkati doba žní, aby škoda správně mohla býti odhadnuta, má poškozený pod ztrátou svého nároku na odškodněnou závčas zakročiti o provedení druhého jednání ještě před počátkem žní.

Žádost tuto má předseda podle § 83. vyříditi a strany vyzvati, aby, pokud možno, do rozhodčího soudu vyslaly ony rozhodčí, kteří v něm zasedali při jednání prvé.

Při jednání má se předseda opět pokusiti o smír, který se má vztahovati též na útraty řízení; nezdáří-li se však tento pokus, má rozhodčí soud rozhodnouti o výši náhrady, jakož i o útratách řízení (§§ 86. a 88.).